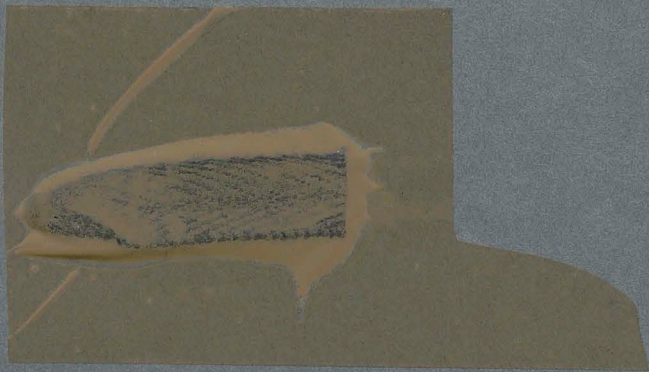

8366

8366

Anima ē corpo. constant; artes ad eam. pertiū; nomotheti. ē
iudicior. Did. I. 338. 43 (Gorg.)

367.1

379.48.

Anima sola, quae corpo. velut instrum. utit. homo ē
Did. I. 486. 23. (Alcib. I)

Animae pars divina oculo comparatur

Did. I. 488. 43 (Alcib. I)

appell. τὸ δεινὸν καὶ λαμπρὸν Did. I. 490. 10. 18.

contr. τὸ αἰσθητὸν καὶ σκοτεινόν (Alcib. I)

Animo invisib. quid ē inmort. *Did. I. 62, 54 (Phaed.)*

Animae esse harmonia *Did. I. 67, 22 (Phaed.)*
inperfectus *ib. I. 72, 17*

Animo textori comp; corp; vesti *Did. I. 68. 29 (Phaed.)*

Animi pars quae respicit ē, divin. vinculo (disciplina) vestitur
quae animal. natu. ē, humanis (conjugis.) *Did. I. 615, 24*
(Polit.)

Animi huius. essentia *Did. I. 714, 35 (Phaedr.)*

Anima unde proveniat Did. I. 412, 33 (Phil.)

Animoz migratio in corp. animal. Did. I. 64, 13 (Phaed.) 81 e

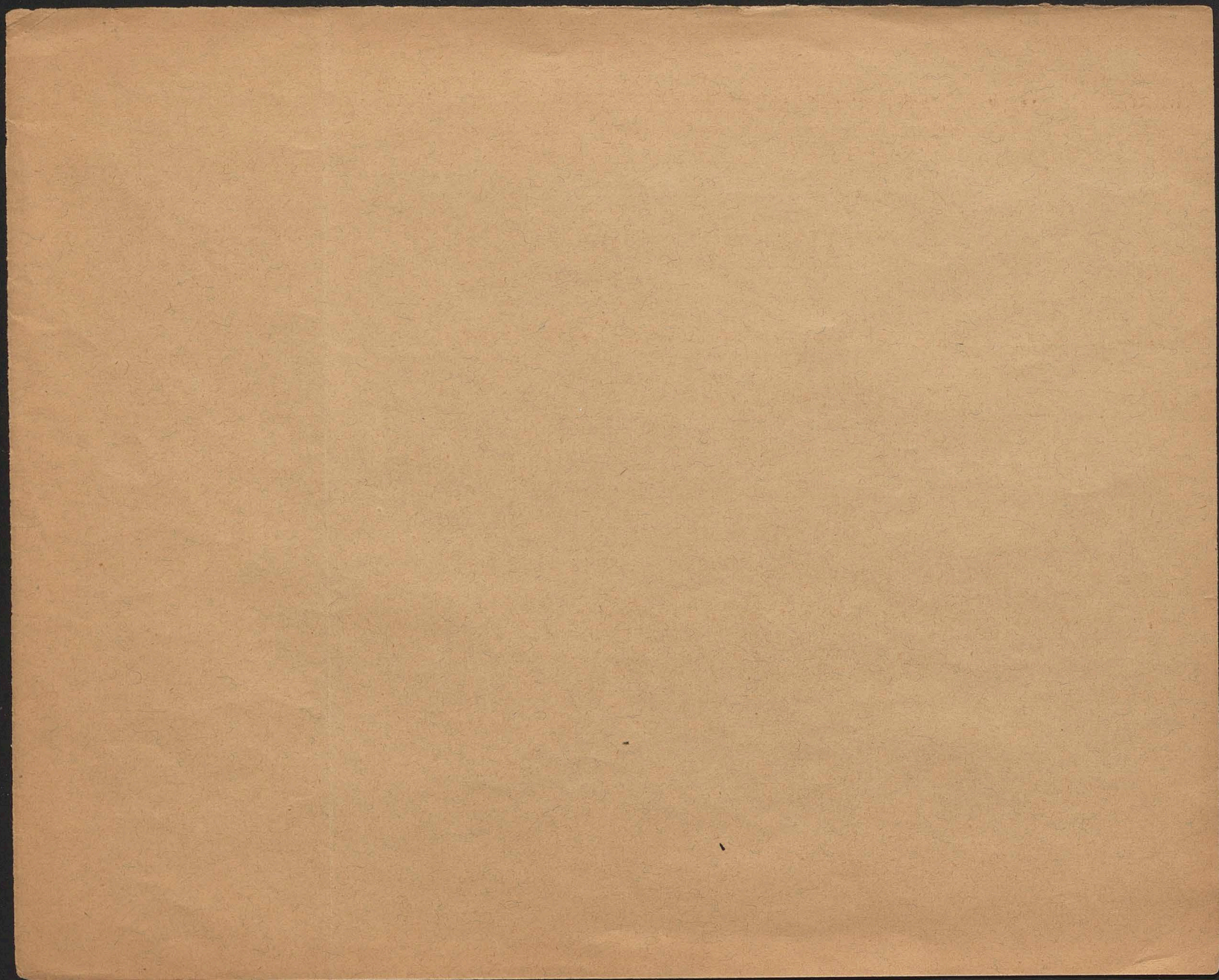
o Animoz migratio Did. I. 585, 5 (Polit.) arg.

Animoz unde meli. mol. contrax. Did. I. 712, 21 (Phaedr.)

Animoz migrat. qualis Did. I. 713, 52

Animoz sortes novae Did. I. 714, 7

Animoz hum. in best. vite transi. quoad. possit Did. I. 714, 32

3

Anima quaedam per sensum percipit, alie per se ipsa
categor. 10; essentia e non esse, similitud. et dissimilitud.
Did. I. 142, 11 (Theast.)

Anima most. civ. omni rer. elem. id. patit. qu. pueri inra
litt. Did. I. 590. 49. (Polit.)

Animū in corp. quasi ligatū ē agglutinatū p̄r ipsū quasi
p̄r carne. res considerat. coactū. Did. I. 65, 2 (Phaed.)

Animū p̄r ration. cū vera essentia communicare (Megarici?)
Did. I. 186, 43 (Soph.)

Animū cognoscere, essentia cognosci, assent. (Megarici?)
quid inde Did. I. 187, 12 (Soph.)

Animi utrum simpl. an multipl. did. I. 700, 7 (Phaedr.)

Cf. I. 714, 35

Animi tripartit. did. I. 717, 42 (Phaedr.)

Animi partes tres did. II. 59, 28 (Resp. III argu.)

Animi part. tres; ead. atq. in civit. diversas int. se
invice esse, prob. ex contrariis natu. did. II. 73, 45
- 78, 43 (Resp. IV)

4

Anima, quae propr. ornat. hab. modesta est, Kumpfer, bona
did. I. 371, 36 (Gorg)

Animi pars, in qua cupidit. sunt, semp. mors. deors.
agitatur - did. I. 360, 42 (Gorg) - cf. arg.

Animi habitus est dispositio, quae cunctis hominibus vitam beatam
exhib. possit did. I. 398, 23 (Phil. ini.)

Animi stat. est qui sapien. deditus did. I. 414, 30 (Phil)

In unoquoque animo duae ideae dominant; cupidit. voluptat.
est acquisit. optimi, affectatus, did. I. 705, 50 (Phaedr.)

Animus comp. concretae potentiae aetate cumque est aetate.
did. I. 712, 13 (Phaedr.)

Animi virtus iustit. qua oia opp. sua bene efficit
did. II. 21, 7 (Resp. II ^{int.} 29. v. I. fin.)

Animi mores oratio e docendi ratio regis did. II. 51, 1
(Resp. III)

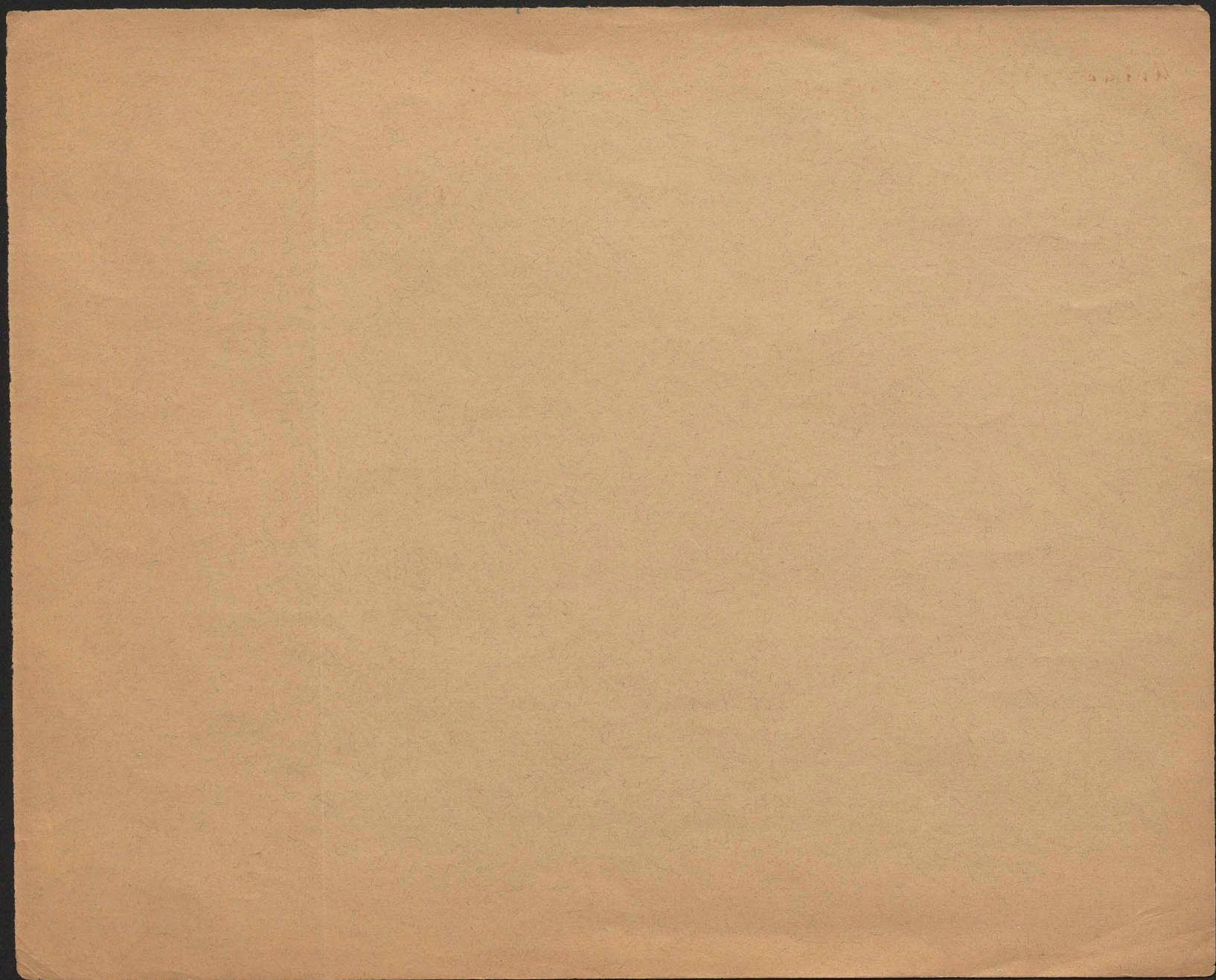
Animus bonus sua virtute corpus quae opti. reddit
did. II. 53, 12 (Resp. III)

Animi pars animosa qua re excolatur ita, ut fortitudo;
pars vero phisio. ita, ut procreet temperant. unde
harmonia existit animi pulcherr.
did. II. 57, 30 - 59, 3

5
Anima peccatis referta ad inferos descendit.

extrem. maloz ē Did. I. 383. 54 (Gorg.)

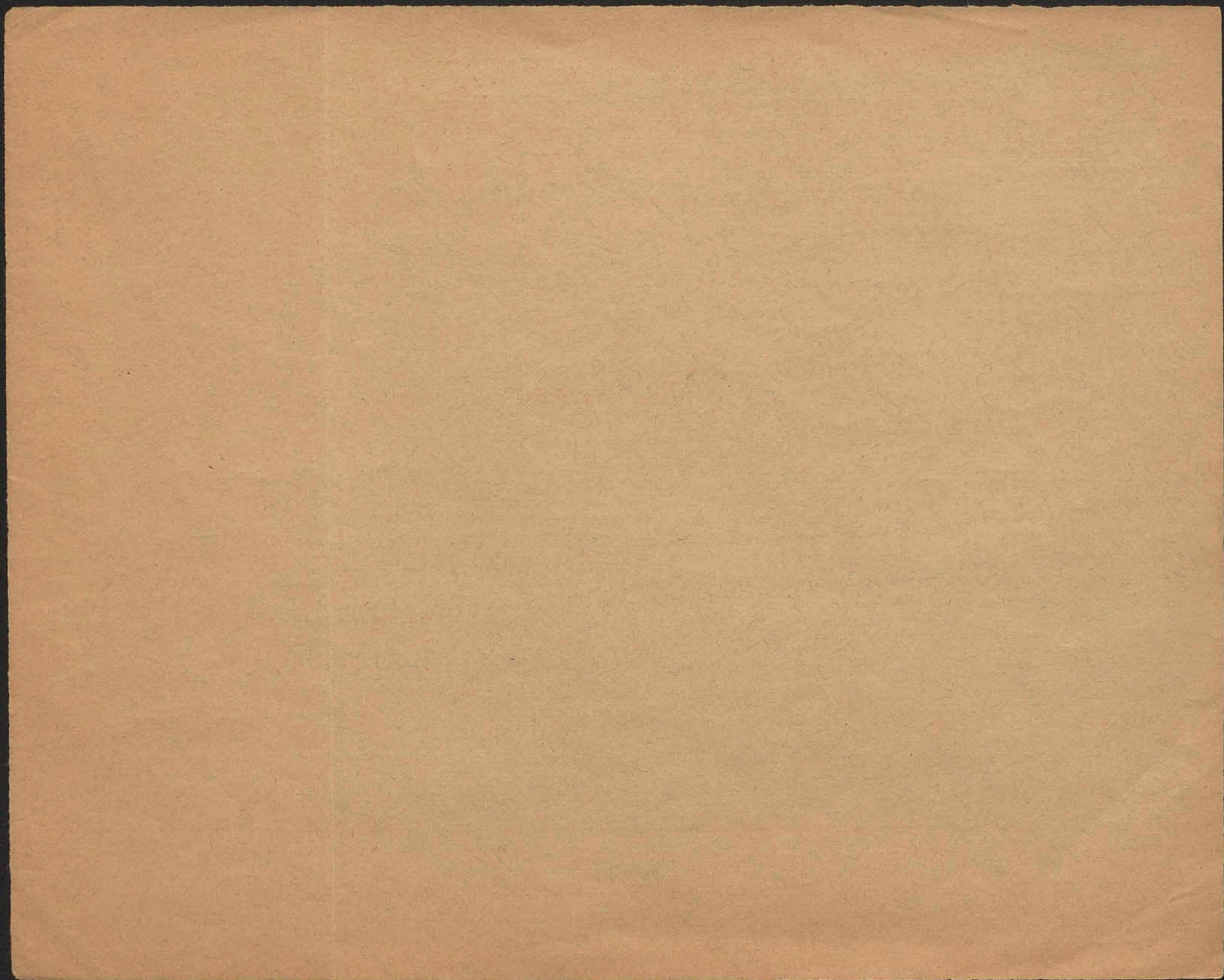
Animoz iudicium Did. I. 714, 25 (Phaedr.)

6
Anima vitæ reus affert Did. I. 83, 17. (Phaedr.)

Animæ cur vitæ est motus causa ~ Did. I. 185, 49 (Soph.)
Cf. arg. Soph. ap. Did.

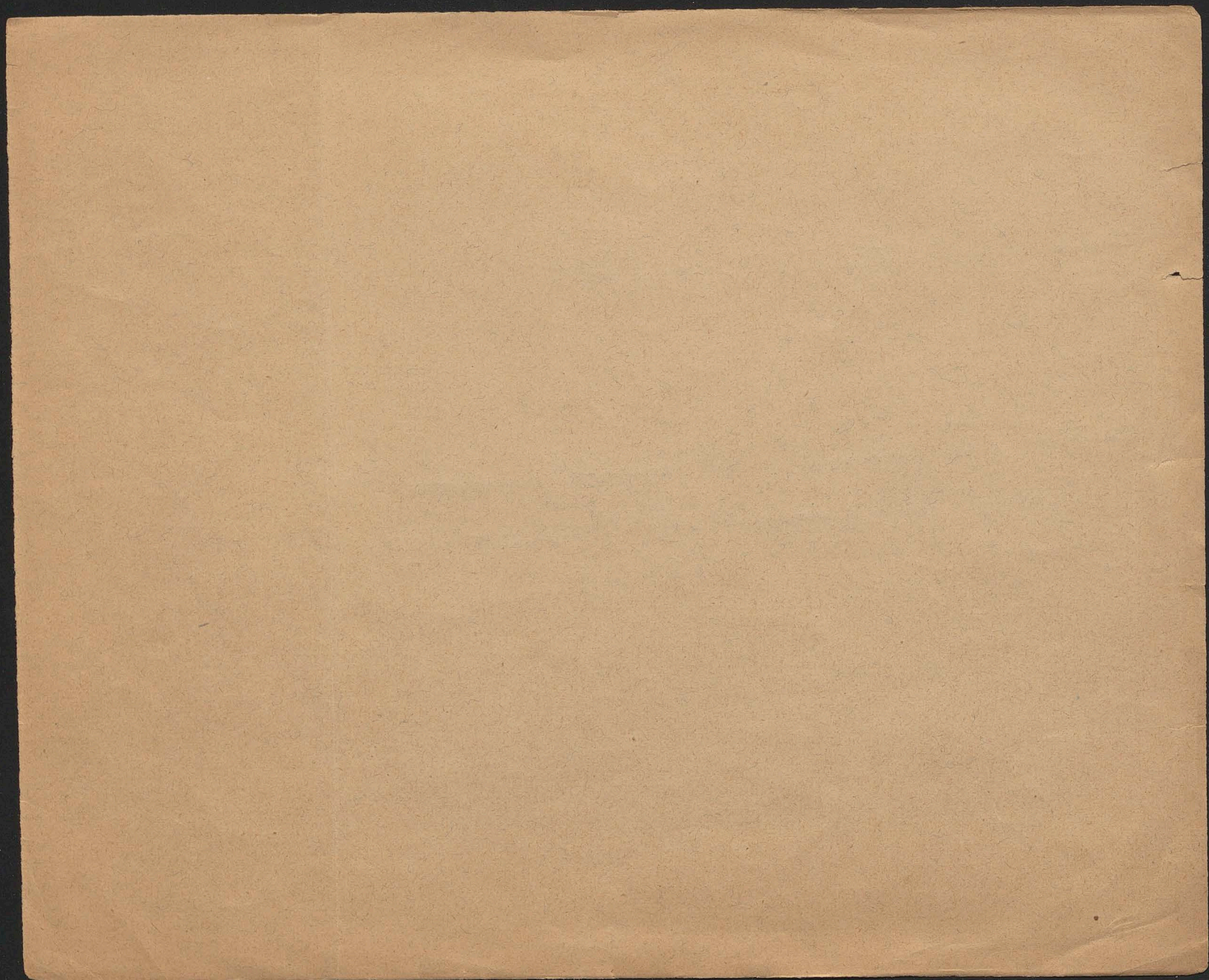
Animæ motus inanimati curam gerit, alias vid. alias ~~corruptis~~
species Did. I. 712, 21 (Phaedr.) ~~Phaedr.~~

7
Anima mundi, animal siderum Did. I. 412, 49 (Philob)

Anima mundi Did. I. 583, 44. (Polit.)

Animae quae praesunt mundi corporibus peculiares.
quae in^o stellas moveant Did. II. 451, 29 - 452, 20
(Legg. X)

Własnie Tenus oratio figurate i nie własnie mówit.
 Mówis to nie szgola, no simpliuster, ani
 własnie, impropnie, tez niejako „głowa
 w czas, w ten czas, na czas -
 idzie własnie t.j. jak sawotany -
 własnie tak t.j. takutenko
 Tak tez jest własnie.
 Jeszcze własniej sztam, jest jak wós boleśo
 własniej, niżlej porównawczy,
 innimie

Własny t.j. sobie przywłasny
 Typus sobie królewski śmie ten szalbierz
 własny.
 Bemus i Brodope ludzje przed tem byli;
 co bogów przenajwyższych czeń sobie wta
 szyli.
 Nie chce sobie tej pochwały własny.

selbstliebe

WłasnyWłasny

miłość własna

Krytyka własna

Wiemie wdzienstwo z własny zym, własna mat

własny język t.j. grajty, narodowy, maMłodzieńco napomniawny własnego języka
obcy nawet ile moi.

Własny kraj, obcy kraj, rodzina.

własny koma t.j. własny,

prawdziwy, istny, zupełny

Marsz własny z niego, kiedy obcy bije

Krytyka, kiedy piękna twarz odkryje.

Jym grzechom kto na kartki nastąpi, w
będzie triumfator u mnie.Wolemy być własnymi katolickimi Przym
ny, niżli jatkimis' niedoszłymi unitami

Sincio własny stodziej, dybie na kartach

Totryka.

Djabel własny

Własnie :

naumyślnie, umyślnie, wstawnie.

Eigenschaft

Selbstvertheidigung

Eigennütze - swa-wola

Selbstüberzeugung

WłasnyWłasności

jest prawo do jakiejś rzeczy, która będąc własną jednego człowieka, tem samem do drugiego nie należy.

Wszystko, co komu przynależy, wszelkie majątki, wszelkie jego prawa, zowią się w przymiot komu własny cz. własności. Cokolwiek w ciatach upatrujemy dlatego i tego samego, to nazywamy ich własnościami. Bóg jest wieczny i wieczność jest własnością. Która doskonale istnieje jego należy. Zaprawdę własnością jest podtytuł bóstwa. Bóstwo nie rozumem, ale tylko własnością natury nadziwić się zwykły.

Własny

należący komu prawem własności cz. na innym sposobem

własna krew

własna obrona

własna wola, upodobanie

własne zdanie, moje przekonanie

privat-eigenthum

eigenthumssüchtig.

Własny

własność Tę to rok nieurodzajny, kiedy się chłopu na
jego własności nie urodzi plonie.

Co się odmienić może, nie miej się własności.

Wód zięja własności jest ulowiska.

własność prawo własności

własność prywatna, w zakresie wada.

Przywłaszczenie sobie państwa do jakiejś rz.
u zakonników prywatność

Prywatne quasi concretum, własności in
abstracti - Gn. Th. 1271.

własność, który jakiej rzeczy w rozgólności państw
chce być i sobie jako własna prywatność
u zakonników prywatność.

własność moja ręką pisany, robiony

własność, oryginalność, rzecz sama z siebie wyspa
i powstanie z siebie bionca

własność oryginalny

własność posiadanie czego należy jak moje i
co się należy posiada lub stawać do kogo
należy.

enthänlichkeit.

sz eigenthümlich seigen.

eigenthum, besitz

Własny

Własniel, własnik, posiadający co własności
własnielka

własnielski

własności, przymiot lub zbiór przymiotów wyrażenie komu
Kiedy język ma swój własności, swoje własności
Własności monety jest dobrze urodzić
Jaka własności, piękności, wyborności w wyrażeniu

własności wyrażenie własny

Wyraz własności jest wyraz wzięty w tym znaczeniu
które miał najpierw; wzięty zaś w innym
znaczeniu nazywa się przenośny cz. porządek
i tak wyraz „głowa” wzięty za ogół świata, jest
wyraz własności, wzięty zaś za rozum, za
rękę, jest wyraz przenośny. Typ.

Znaczenie własności nazywa się to, które wy
powi nadane było; przenośne, które od jed
rzeczy do drugiej było przeniesione. Ten

własności, co wyja jest własności, majątności
Własności majątności, dziedziectwo

1862

Received of the Treasurer of the

of the

the sum of

for

the sum of

the sum of

the sum of

the sum of

the sum of

the sum of

the sum of

the sum of

the sum of

the sum of

the sum of

the sum of

the sum of

the sum of

the sum of

the sum of

Pozvatelk wstanow

nie pochodzi z pierwotnej wspólnoty majatkow i to odwrotnie; bo
 a) jednostka wtedy ma albo prawo zabrac sobie do jej potrzeb, lub nie
 ma tego prawa. W pierwszym razie sama natura wyznacza wtedy wlotowosc
 do majatkow prywatnego. W drugim razie natura odnowita by jednostkom
 wszelkich sposobow utrzymania, co jest nie naturalne.

- b) Liczba i jej skadly potrzebujq wyzejniej pracy wstowek, aby mogly
 usunac w przydat. Ta praca wlozita mierzylomie nie nalezy do watego rodzaju.
- c) Liczba umytko nalezy do kadego, niht nie spotrebowac nie moze
 Ta utrzymanie swoje, co jest praca przyrodzie. -

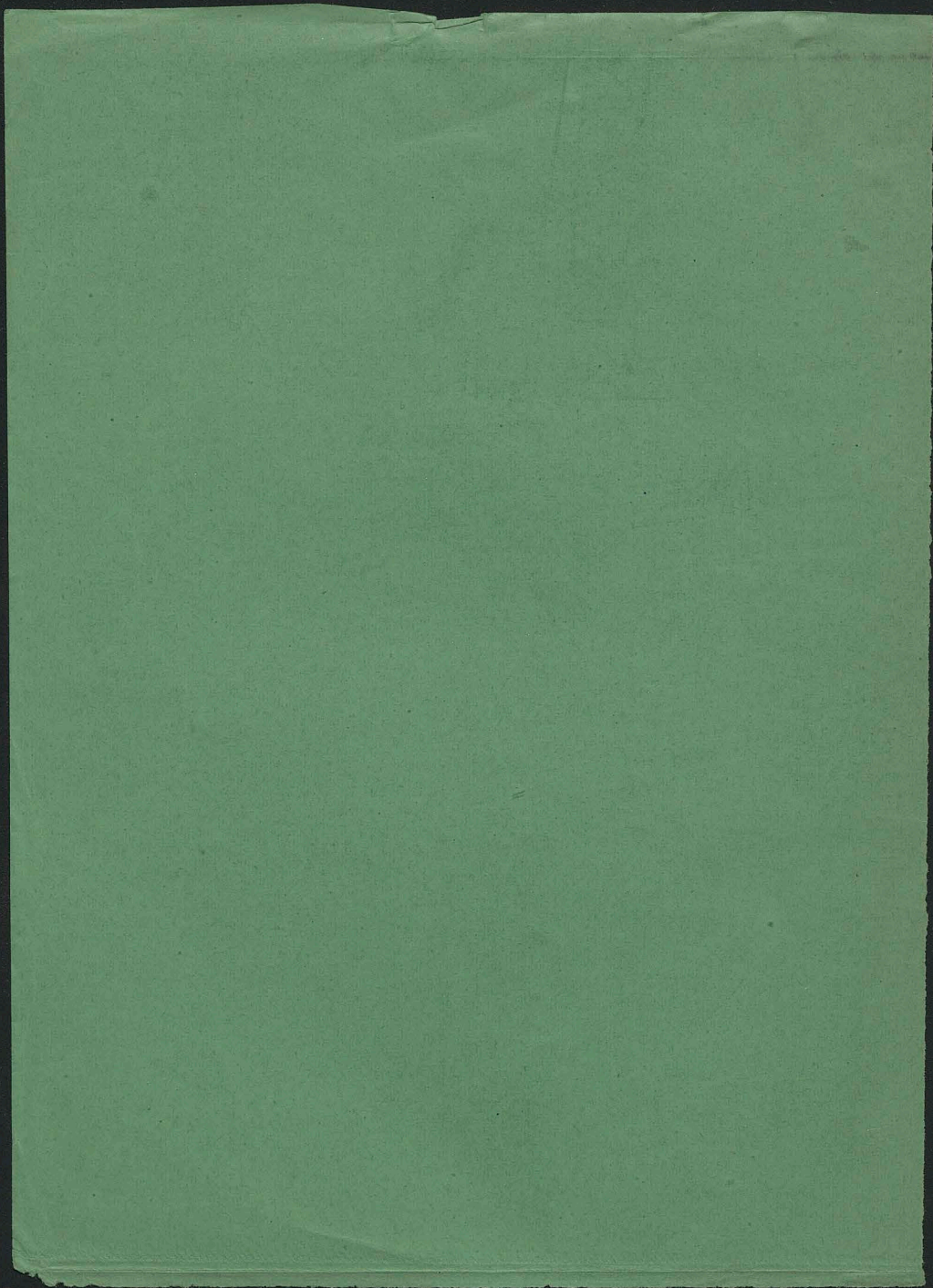
Wynika stad ze pozatek wstanow nie pochodzi

- a) ani z ugody polowowej
- b) ani z wstanow panstwowej
- c) ani z wstanow

Me przemy bo ugoda to albo jest koncowy, albo dowolny - jezeli jest
 koncowy, sama natura domaga, nie przywracnej wstanow; jezeli jest do-
 wolny, to moze kadej chwili byc zmieniony - i to nawet przez libem weto.

Me dnajze, bo panstwu nie jest ino dtem umytkich praw

Me trane bo tego fakta niht nie dowiodl, jenne. -

Porządek własności.

Teżi twierdzą, że nicie i myśli jej skarby należą do wszystkich ludzi, i to własności dodatnia, tak że każdy z umyślnie ma prawo do wszystkich. Dodatnia własność majątków jedyne jest naturalna. W tym obszere dwa znaczenia:

- a) Rodzaj ludzki razem wzięty (totaliter) jest właścicielem wszystkich a ludzie tylko o tyle, o ile są rodzajem ludzkim członkami.
- b) Każdy jednostka rodzaju ludzkiego, bez względu na rezultaty rodzaju, ma rzeczywiste prawo do wszystkich (Hobbes i problematyka stamunacji)

Według wszystkich tych ujęć pierwotny majątek wspólny zamienić się na majątek prywatny, i to następującymi sposobami:

- a) Ludzie dobrowolnie uieklili się wspólności majątkowej i kontraktami podzieliли ją na majątki prywatne - R. Grotius, Puffendorf, Thomazius -
- b) Nie było własności, dopóki nie było państwa. Powstanie państwa staje się moje i twoje. - Kant - szkoła prawniczo-historyczna: Wartheburg, onto-Fichte, Trendelenburg -

c) Majątek prywatny nie powstał ani przez dobrowolną ugodę ani przez sankcję państwa lecz przez gwałtowną uswoparcie, małej ludy, która przemiana wykluczona ~~wielkotermin~~ wspólwłasnościeli. Łatwo majątek prywatny jest kradzieżą - ludzkość prawnie powróciła do stanu, który poprzedzał kradzież: kiedy nie było ani majątku ani własności ani przysiężności obywateli - Babeuf (i Darthé) oskarżony za śmierć r. 1796 przez Oprekatoryn franc: - od r. 1830 jego uczeń - Babeuf - pacho-litaires, réformistes, communistes - 2^a szkoła naturalna przez Babeuf Voyage en Italie 1820 2 voll. - do niej należą Pierre Leroux i Proudhon (c'est ce que la propriété ? 1840) La propriété c'est le vol. -

Druck vom Betriebsabrechnungsbüro in Gießen

Własności - dominium

Własności jest wszystko, co należy do jakiejś osoby. Gdzie nie ma osoby, nie ma własności. Własności jest albo przywzrostowa t.j. cała ludzka natura z wszystkimi przypadkami, albo przemie nabyta t.j. rzecz karta, która względnie do nas należy.

Przemierającym właścicielem jest Bóg, do niego wszystko należy; on jest właścicielem bezwzględnym.

Otwórci jest tylko właścicielem względny o ile Bóg na to pozwala. Nawet wobec ludzi ~~uważa~~ tylko względnie posiada, dopóki nadzwyczajne potrzeby, zagrażające ich życiu, na to pozwalają.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

Prawo własności

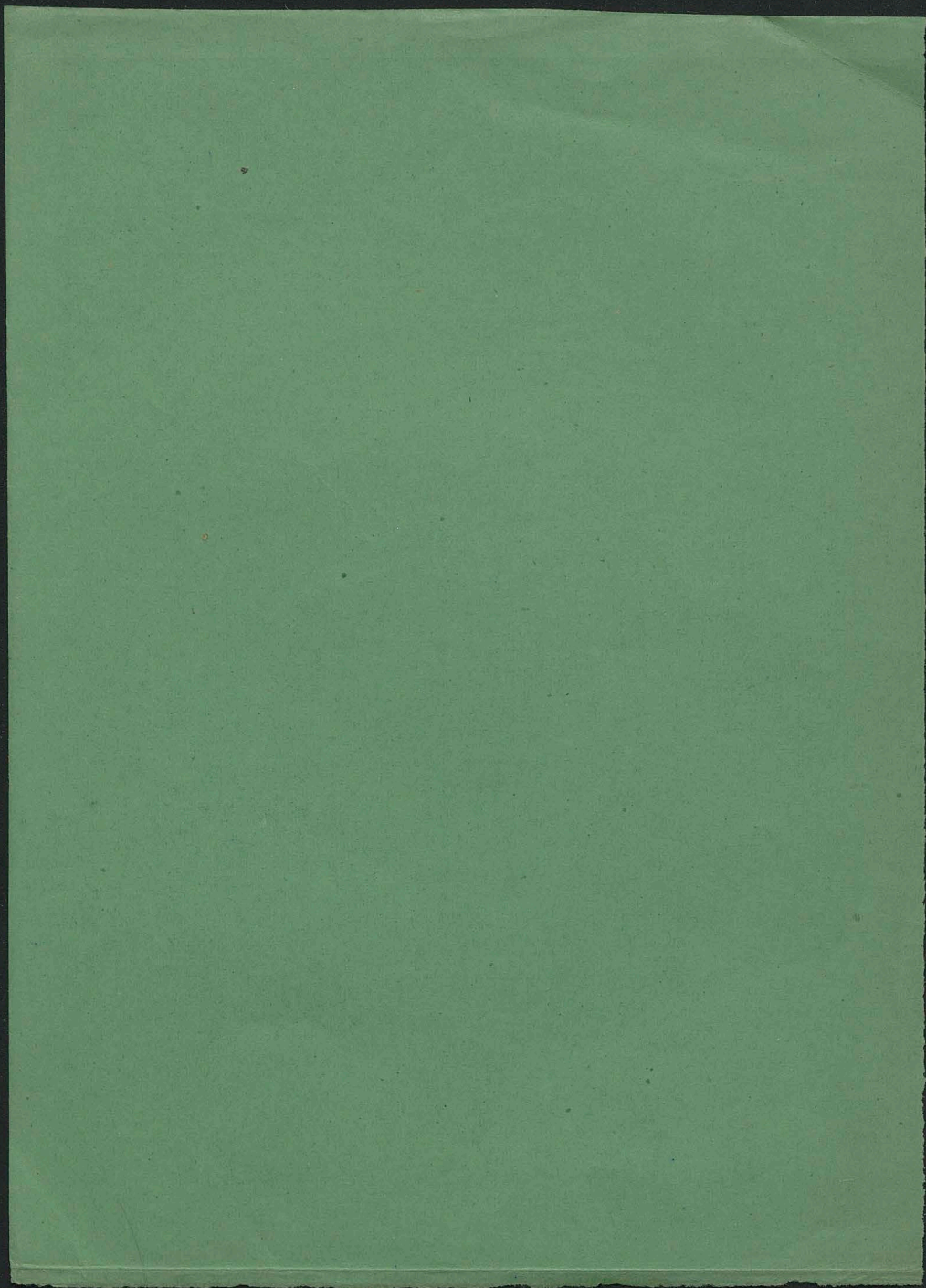
16

zamyłka do siebie, jakoby trzy odrębne chwile, trzy prawa zrezygłowane:
prawo posiadania, prawo użytkowania, prawo dysponowania.

Jeżeli osoba wstąpi samodzielnie trena temi prawami, wtedy ma
własność doskonałą - *dominium perfectum* - bezwzględna;

jeżeli jedno lub dwa z wymienionych praw jej nie przyswala, wtedy
ma własność niedoskonałą, ograniczoną, względną - *dominium imperf.*

Względne prawo własności, niedoskonałe wypada też na dwa odzaje:
na własność bezpośrednią *d. directa* - która daje prawo posiadania, nie
daje prawa użytkowania (ani dysponowania).
i na własność używalną, *d. utile*, która daje prawo użytkowania, nie daje
prawa posiadania.

Wspólność majątku - condominium -

stądy zachodzi, kiedy rzecz należy do kilku osób odrębnych - condominium.
Wspólność majątku może być

- a) ujemna „gdy rzecz nie należy wspólnie do żadnej z kilku osób, lecz przez każdą z nich może być zabrana w wyjątkowe posiadanie.
- b) dodatnia gdy rzecz należy do kilku, a każdy ma do niej prawo wry-
mity i wmięsi wcelnie, jak każdy współwłaściciel. -

